

Szerkesztőségi iroda:
Rimaszombat, Rimasor 25.
sz. a. — Ide intézendő a lap
szellemi részét érdeklő min-
den közlemény és levelezés.
Bérmentetlen levelek nem
fogadtatnak el.
Kéziratok nem adatnak
viszsa.
Előfizetési díj:
Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN HÉT VASÁRNAPJÁN.

Kiadó-hivatal:
R-szombat, Losonezi-utca
24. sz. Rábely Miklós könyv-
nyomdájában. — Ide inté-
zendők a kiadóhivatalt illető
előfizetési pénz-, hirdet-
mény-, nyiltér- és felszó-
lamlások.
Hirdetési díj:
Egy négy hasábos petitsor
térfogata 5 kr.
Bélyegdíj: minden beik-
tatás után 30 kr.
Nyiltér:
Egy sor 20 kr.

Előfizetéseket elfogad: A „Gömör-Kishont“ kiadó-hivatala Rimaszombat Losonezi-utca 24. sz., nemkülönbön minden hazai postahivatal. — Az előfizetéseket legzélszerűbben posta utalvány útján eszközölhetők. — **Hirdetéseket** csupán a kiadó-hivatal vesz fel.

Előfizetési felhívás.

Jelen számunkkal a „Gömör-Kishont“ negyedik évfolyamát kezdjük meg. — Ha visszatekintünk eddigi pályafutására, nincs okunk pirulni miatta, — bár szándékosan kerültünk minden oly kérdést, mely egy vidéki lapnak körét fölülmulja; de kiterjeszkedtünk megyei közéletünk minden ágazatára; szólunk közigazgatási, népnevelési, gazdasági, társadalmi viszonyainkhoz, kimutatva szoros tárgyilagossággal azon hiányokat, melyek ezeknek normalis fejlődését akadályozták, s kijelöltük a mi körülményeink figyelembe vételével koronként a czélszerűbb irányt, mely társadalmi viszonyaink hálózatában egyesek és testületek kebelében nem egyszer talált viszhangra. Nem feledkeztünk meg a bennünket, — mint magyarokat közelebről érintő országos kérdésekről sem, figyelmünket fordítottuk nemzeti s közéleti kérdésekre, melyekben szóval és tollal élénk részt vettünk s így lapunk is egyik szemét képezi azon láncznak, melyet a magyarság határszélén megjelenő vidéki lapok a magyar szent korona érdekei megóvásának s a hazafias eszmék terjesztésének érdekében alkotnak, s nyugodt lélekkel elmondhatjuk, hogy ez irányban is megtettük kötelességünket.

E kötelességeket ez után sem feledjük, — sőt szívvel, lélekkel azon leszünk, hogy szerény tehetőségünk szerint minél nagyobb hasznára legyünk azon közönségnek, melynek pártfogása és támogatása — anyagi és szellemi téren — segített idáig. — s bebizonyította, hogy önzetlen fáradozásunkat kellőleg méltányolni tudja és akarja.

E hitben és tudatban indítjuk meg lapunk negyedévi folyamának első számát s e hit és tudat fog nekünk erőt, kitartást és bátorságot adni jövőre is.

Lapunk előfizetési ára marad a régi:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Évnegyedre 1 frt.

TÁRCZA.

Rimaszombat és nevezetességei.*)

(Felelet K-y-ó urnak, — egy esteli séta, — azok a halmok, — a mi Janink, — a kriskindli, — apróságok.)

Azt mondja a szerkesztő ur, hogy igen udvariatlan voltam, mert: nem válaszoltam a fenti czím alatt hozzám intézett sorokra. Az ellen mintha udvariatlan lettem volna határozottan protestállok, mert én a felszólításnak még aznap eleget tettem és megnéztem este a várost; de hogy udvariasságból még azt is le kell írnom, a mit a sötétben nem láttam, arra őszintén mondom, nem gondoltam.

Hogy tisztázzam magam leirom azt, a mit tapasztaltam, azért, hogy bebizonyítsam miként csak voltam és már nem vagyok udvariatlan.

Hogy miért lett e felszólítás épen hozzám intézve, nem tudom; és épen a város világitási ügyében?

Mintha bizony én volnék a legkompetensebb csavargó. Pedig ha jól emlékszem, irtam már én valamit arról, ha jól tudom azt, hogy kihallgattak egy lámpát, mely czélzólag az öt környező sötétségre eként sohajtott fel: „csak egyszer itt valaki gyertyát gyújtana, hogy láthatnám hol állok.“

A multkor tehát csupa udvariasságból lumpoltam, — azaz más szóval nem feküdtem le és meg néztem, hogy mit nem látni hát?

Ugy tapasztaltam, hogy a város eléggé ki van világítva arra nézve, hogy látni lehessen milyen borzasztó sötétség van.

Ha nem lett volna egy lámpa sem, bátran neki indulok az utcáknak, de így? mindegy lámpa megvilágít egy

*) Tárgyalmas miatt késett.

Szerk.

Az előfizetési pénzek legzélszerűbben postautalványon kiadóhivatalunkhoz (Losonezi-utca 24. sz.) küldendők.

Rimaszombat, 1882. decz. 16.

A „GÖMÖR-KISHONT“
szerkesztősége és kiadóhivatala

Azok a bizonyos képek.

Országszerte melegen üdvözli minden igaz fia Magyarországnak azon üdvös társadalmi mozgalmakat, melyek majdnem mindenik törvényhatóság területén, — hol nemzetiségi küzdelmek merültek fel, megindultak, — s a mely mozgalmaknak vezérei és közkatonái egyiránt ezt irták fel zászlójukra: „Legyen ember minden ember és magyar, a kit e föld hord s egével betakar.“

Mintha csak a nagy költő lelke szállta volna meg az igaz hazafiak kicsinyét és nagyját, hogy óhajtsa, hite és reménye megvalósuljon hazája téreín.

S e mozgalmakban a magyar társadalom életereje nyilvánul.

Mert hiszen mint a kócsag, — melyről azt beszéljük, hogy ha hófehér tolla foltot kap, bárha rajdalmomai esik is az, — kitéri azt, épen úgy dobja ki a pezsög, életrelvő, nemzeti és cultur érdekeket szem elől nem tévesztő társadalom azon irányoknak képviselőit, melyek a nemzet előfájának fejlődését akadályozzák, vagy egyes ágainak növését abnormis irányba terelni öngyilkos kézzel igyekeznek.

Példa erre hazánk felvidéke, de leginkább megyénk.

Hiszzen még élénk emlékezetünkben van a t-szentmártoni és n-rócezi gynasiumok eltörlése, a panszláv eszméket terjesztő s idegen érdekek zsoldjában álló tanári karának szétütetése, a mely tanintézetek feladatul tüzték azt, hogy egykor a tanult, mivel osztályt tegyék vakká s rabszolgájává olyan érdekeknek, melyek ellenkeznek Magyarország ezredéves multjával; hogy meghamisítva a történelmet, a békés egyetértést e haza nyelvre nézve ugyan különböző, de egy czélra törekvő s ugyanazon érdekekkel bíró lakosai között megzavarják és teljesen felforgassák. — Nem feledtük még el, hogy a panszláv-sajtó mint támadta meg azon törekvéseket, melyek e vérrel szerzett szent örökség terein a

magyar alkotmány által biztosított jogok megszárdítását tüzték ki, s mint fenik azok ellen még ma is fogaikat, — Figyelemmel kísértük azon hazaellenes törekvéseket, melyeknek czélja az iparos osztály meghódítása volt, hogy ezek váljanak árulóivá e haza kizárólagos érdekeinek.

De mint az egész tudományosan képzett osztály — egyes rajongókat kivéve — undorral utasította vissza e törekvéseket, épen úgy az iparos osztály is. — És sem hiu, soha be nem teljesedő ígéret, sem a rubelek csengése nem volt képes ezzel sem megtagadtatni azon jogokat, melyeket a magyar alkotmány e haza minden hű fiának biztosít.

A panszlavismus, mely miként a pók titkon, éjjel szövi hálóját, e kettős kudarc után sem hagyott fel hazaellenes törekvéseivel. De miután a birtokos és iparos osztályt hatalma és befolyása alá hajtani nem sikerült, az egyszerű néphez fordult, — hogy ennek tagjai közt hintse a hazaáruló eszméket, kedveltessen meg ezekkel idegen érdekeket s tegye vak eszközévé önző s aljas törekvéseinek.

Itt már részben czélt is ért, mert a felvidéki köznép még nem áll a műveltségnek azon fokán, hol az önérdekeket a haza közérdekeivel összeegyeztetni kiki már képes, hol a jogost a jogtalanról elválasztani tudják, s különbséget tudnak tenni a hiu ábránd és a való között.

S mit tesznek e hazaellenes iránynak önző vezetői?

Mig fenhargon lázitanak a magyar érdekek ellen, komédiának nevezik az itt-ott felmerülő hazafias irányu mozgalmakat, meghamisítják a történelmet lapjaik hasábjain; addig az egyszerű nép kedélyének megmértélyezésére egy sajátos eszmét találtak fel s léptettek életbe.

Ugyanis képekké igyekeznek megnyerni a nép hajlamát.

Ha valaki manapság beutazná a felföldet s betekintene nemcsak a fényes uri lakokba, de az egyszerű szalma viskókba is, bizonyára nem egyszer kiáltana fel csudálkozva a látottak felett, mert a legtöbb helyen ott látná az oroszországi államférfiak arcképeit s Oroszországnak egyes helyeit feltüntető tájképeket.

S hogyan jutott ehez az a szegény gazda, ki kezének munkája által keresi meg a szomszéd gyárban napi élelmét? . . Vette talán? — Óh nem.

Betértünk a fal mellé, majdnem a sarkán jártam, a mint írja mennék, egyszer csak egész szabályossággal ellép a faltól egy-két lépést, egyenesen megy négyet ötöt, és — újra visszaléptünk a falhoz — kis idő mulva ismétlődött ez a kitéregetés ötször-hatször. Elhatároztam e közbe, hogy csak egy bolondjába nem megyek így össze-vissza, midőn ő a faltól tesz kifelé egy-két lépést, én csak azért is egyenesen teszek, — azaz ahogy teszek, — hanem levágodom két lépcső-fokra, — különben hiába tapasztalás gyűjtés.

Hozzám ugyan ne merjen többé senki kérdést intézni, vagy írja alá a nevét mint én, hogy álljak ki páros viaskodásra — pedig ez már csak nagy szégyen volna mindkettőnkre, mert kinevetnék, ha le nem lövöldözzük egymást, már pedig ez most nem divat.

Vezetőm eltűnt, de megfordulni hál' istennek lehet sötétben is, — megfordultam tehát és kezdtem haladni, — a min most először méltóan megütődtem, az volt: hogy még csak lámpát sem láttam, a min másodszer megütődtem az egy szekér-rud volt, ez ugyancsak sziven talált, eddig nem volt soha szivbajom, most egyszerre hevesebben kezdett dobogni, ha ez a szivdobogás, — a mivel a szerelme-eket vádolják úgy, — köszönöm nem kérek belőle. Átmentem a tulsó oldalra, míg csak a falba nem ütődtem, alig lépek előre egy pár lépést, egy sátorba beléütöm a fejem, a melyen épen egyetlen új kalapom volt, a sátor feldől, már most hogy kerüljem én ezt ki? Egy lámpa mozog épen felém.

„Várjon csak bácsi magával megyek.“
„Szivesen uram, — felel az egyszerű parasztember, — de siessünk mert elakadtam, a miatt kértem kölesön ezt a lámpát.“

„Hol akadtak el?“

Hiszen kenyérre is alig telik; az „apróságon“ alig van annyi ruha, hogy testük meztelenségét elfedezze, eltakarja. — A falakon még a nagyapától örökölt primitív kivitelű szentképek függenek; ezeket sem volt miből megújítani, pedig a füst, por csaknem felismerhetetlenné tette már. A diszkoszorú az emberiség megváltójának s a többi szenteknek fejről rég lemosa az idő. S mit keres e képek között Oroszország uralkodójának s államférfiainak arcképe? mit Moszkva és Szentpétervárról felvett képek? Hogyan kerültek ezek ide? Hát biz' ezeket küldték Prágából vagy Isten tudja honnan még pedig i n g y e n, hiszen még a szállítási díjt is más fizette érte.

Hogy mi történik azután e képekkel könnyű kitalálni. Elfoglalják helyüket az elhomályosult szentképek között, hogy midőn az anya fájdalomában ezek előtt leborul, hogy gyermekének meggyógyulásáért esedezzék: esdő tekintete, könybe lábát szeme akaratlanul is az újabb s művészebb kivitelű arcképre essék, kinek jószágos (?) tekintete észrevétlenül bevésődik az esdeklőnek szívébe kitörülhetetlenül, míg végre az ugys elavult szentképek eltűnnek a falakról, el a szívből s ezek helyét mindenütt az az új fényes kép foglalja el.

És e népek nem mondja meg senki, hogy az kinek arcát szívében melengeti, kinek képe előtt napoként leborul, az uralkodók legszerencsétlenebbike, mert saját népének bizalmát, — mely nélkül pedig a trón valóságos kinpad, — nem bírja s trónjának legelső lépcsőjét bitófák vették körül s a kivégezettek, üldözöttek és ártatlanul elítéltek sohajtásai zavarják ébrenlétét és álmait.

Ezeket kell elmondani tőjüket polgártársainak, hogy felismerjék és megdöbbenjenek a szabadságot, melyet velünk együtt élveznek, — és a kiket egy ezredévek kevés öröme és temérdek fájdalma velünk együvé csatolt.

Csak hogy ezek a panszláv érdekek homlok-egyenest ellenkeznek, azért hallgatnak ők, — hanem mi épenezésért mondtuk el.

Csatlós B.

A megyei levéltárnok jelentése.

Tekintetes alispán ur!

Alólírott az 1882. évi 4407. szám alatt kelt bizottsági meggyűlés határozata folytán, nem különben az 1882-ik év június hó 6-ik napján 28798. szám alatt kiadott belügyminiszteri leirat értelmében a jászóvári országos levéltárban netalan elhelyezve lévő s Gömörmegyét specialiter érdeklő történelmi okiratok kikérésére kiküldetvén: ott folyó évi július hó 8-ik napján megjelentem s küldetésemről következőkben van szerencsém tiszteletteljes jelentésemet előterjeszteni.

Mindenek előtt kijelentem, hogy azon várákozást, melyet a Jászóvári országos levéltárhoz kötöttem, a valóság nem elégitette ki. Nem, mert az egész levéltár alig egy 8 négyzetözlényi keskeny folyosóból alakított tűzmentes helyiségben van elhelyezve, melynek legnagyobb részét a lehető helyezett okiratokról szóló másolatok, azoknak év-, tartalom- és személy szerint összeállított tárgymutatói töltik be, nem számítva azon néhány darab nemes levelet (armalis), mit itt őriznek. Hogy az egész országos levéltár ily kis helyen elfér: oka az, mert ez 1784-ik évben a rend feloszlatatván, a gondoskodására bizott okmányok részint Kassára, részint még pedig nagyobb mennyiségben Ungvárra szállították el, — hol a később bekövetkezett viharos idő főképen pedig a gondviselés hiánya nagyobb részeket történelmünk nagy kárára megsemmisítette.

De hogy voltak-e itt megyénkhez vonatkozó okmányok azelőtt vagy sem és minők, kideríteni nem sikerült, mert az 1810-ben hason ezéből kiküldött bizottság munkálatának semminemű nyomára nem akadtam.

Ily előzmények folytán nem lehet esodálkozni, hogy megyénkhez mint communitásra vonatkozó okmányokat semmit sem találtam, ha csak egy 1582-ben tehát épen most

300 éve kelt körlevelét gr. Báthory Miklósnak, a curia elnökének, melyben a megye hatóságát engedelmességre hívja fel s melyen folytatlagosan a megye határozata is fel van jegyezve s a melyet másolatban egész terjedelmében bemutatok, továbbá u. a. évben Szendrő várban, Gömörmegye akkori „Székü-lő-házán“ husvét utáni első szombaton (ápril 23-án) tartott tanulóvalomásokot, melyeket Tornallyay Zsigmond, István és Györgynek Serényi Mihály, mint néhai Tornallyay Anna férje elleni birtok háborítási perében felvettek, ilyenekül nem fogadjuk el; a mennyiben a tanuk kihallgatása Pálly Lukács, a jászóvári apátság küldöttje és Bolky Mátyás kir. biztos jelenlétében történt s a tanuk között, kik mintegy 32-en voltak, Basó Farkas, Borsodmegye alispánja is szerepel. Minthogy azonban e tanulóvalomásokon kívül semmi ítéletnek nincs nyoma e tárgyban, az egész jegyzőkönyv — a menyiben magyarul vezetett — inkább a nyelvész mint a törvényhatóság előtt bír értékkel.

Ide számíthatjuk végre azon rendeletet, melyben a Tornallyay testvérek birtokai hűtlenség miatt, — minthogy ezek a Tökölly-féle forradalomban tevékeny részt vettek. — elfoglaltatnak és Gyöngyös István akkori alispánnak adományoztatnak, mi ellen Tornallyay András, mint ki a mozgalomban részt nem vett, óvat tesz.

Ezeket kivül mintegy 102 db oly okmány őriztetik a jászóvári levéltárban, melyek részint megyénk egyes családait s ezeknek birtokviszonyait tárgyalják, vagy egyes falakra, városokra vagy pusztákra vonatkoznak, a miket rövid kivonatokban van szerencsém bemutatni.

Ime tettes alispáni hivatal ez az, mit kiküldésemről jelenthetek s midőn e jelentés tudomásul vételét kérem, magamat továbbra is nagybecsű kegyeikbe ajánlom.

Kelt Rimaszombatban, 1882. aug. hó 3-án.

Stekovits István,
megyei levéltárnok.

Rimaszombat, 1883. január 7.

Lapunk mult számában reá mutattunk arra, hogy kaszinónk csak akkor fogja valódi hivatását teljesíteni, ha minden társadalmi, közgazdasági, köznevelési stb. testületek felett a vezérszerepet átveszi. — E testületek, melyek közül a „Rimaszombati lövész-társulat“ tévedésből kimaradt, egyenkint felemlítettük; nem mellőzve azt sem, hogy mindezek saját körükben hivatásukat betöltik ugyan, de ily kis városban mint Rimaszombat, hol egyik a másikra van utalva lépten-nyomon, az erőt és időt csak úgy fogja akár egyik, akár másik célirányosan felhasználhatni, ha egyöntetűen működik.

Ezt pedig, ha ezután is separált állást foglalunk el, nem fogjuk elérni, míg egyesülten igen.

Az egyesítésnél pedig mi sem könnyebb, mert azok, kik e testületnek élén állanak, majdnem egytől-egytig kaszinónk részvényesei, sőt ezek legtöbbje tagja a kaszinó igazgató-választmányának.

De lássuk egyenkint:

a) A rimaszombati lövész-társulat választmánya: Fáy Gusztáv (tiszteletbeli főlövész-mester), Marton Rudolf, dr. Szabó Samu, Tibély Zsigmond, Kern Adolf, Dancs Gyula, Beliczky Viktor, Harmaczy Béla, id. Badinyi Gyula, Löcherer Tamás, Lengyel Andor, Hevessy Bertalan, Bornemisza László, Guha Victor.

b) Dalárda választmánya: Baksay István, Bodor István, Wagenosmayer János, Rásky Bertalan, Institórisz Endre, Terhes Pál, Kishonthy Gyula, Szöllösy István, Lőrinczy Endre, Molnár József, Huszth Lajos, Fülep Béni, Szabó János, Czikora István, Dobák János, Kaločsaj Lajos, Csapó János, Timár István, ifj. Chászár György.

c) Működvelő társulat igazgatóságának tagjai: Terhes Pál, Baksay István, Bodor István, Lengyel Soma, Szabó Károly, Molnár József, Liszka József, Hubay Miklós, Szentpétery Béla, Törköly József, Czikora István. Ezeket kivül, mint „színügyi bizottság“ a rendes színigazgatók által előadandó darabokat ellenőrzik: Bornemisza László, Molnár József, Ecsesgy Ferenczy, dr. Lietschein Adolf, Madarassy Dezső.

d) Tűzoltó testület paranesnoksága: Farkas Ábrahám. (tiszteletbeli főparanesnok), ifj. Hegyessy Sándor, dr. Szabó Samu, Bodor István, id. Badinyi Gyula, Barua Imre, Kovács Zsigmond.

e) Koresolyázó-egylet választmánya: Institórisz Endre, Dapsy Viktor, dr. Löcherer Tamás, Brabecz Sándor, Simko Ferenczy, Szentpétery Béla, Bodor István, Törköly József, Czikora István, Lengyel Samu, Bornemisza László, Folyamy Kálmán, Madarassy Dezső, Molnár József.

Ha ezekhez hozzávesszük a tisztán magánjellegű „Iro-

teleket, itt kibékültek volna bor nélkül is, olesőbb és élvezetesebb kibékülés, aztán meg a halálos ellenségnek is elnézi a bűnit, a mig Jani húzza. Nem is dal az, nem is nóta, de tiszta érzés, bánat, szerelem — ömlik, esőgögedezik — hangokból öszszerakva.

Addig tehát mig a zene szól nincs baj, aztán ha dühös, majd megfogjuk kissé a második rázendítésig, ha nem volt elég ennyi orvosságnak, tudom öszzeesőkolja a másodikkal azt, kit előbb öszzeakart törni.

Mint mindenbe, ugy itt is van baj, „Jani nagyon tud“ — már most a vendégsereg egyrésze csak hallani akar zenét akár egy évig, másrésze hetek óta itt találkozik, természetes beszélni is óhajt.

Az első „zeneestély“, a második „társas estély“, én szerény véleményemmel egész szerénytelenül az utóbbit pártolom, erre van szükség itt.

Szépék Janinak hangos darabjai is, és ha egy este egyszer-kétszer sortinóval játszik majd, meg vagyok róla győződve, hogy a süketnémák beszéde, kiabálás lesz ahhoz a csendhez képest.

A karácsonyról persze hogy kell valamit mondani — már csak azért is. — mert mulatságról, szórakozásról lévén szó, jó lett volna karácsonyi ajándéka jeget kapni. Van már koresolyázó tereplők, — jég is a czukrászdában, — minő öröm volt mindenfelé midőn fagyini kezdett, ugy hallom, hogy az egylet nótagjai kaptak is karácsonyi ajándéka, — egy-egy darabka jeget, az egylettől.

Szóval jó lett volna, evvel ugy is a legnagyobb örömet okozott volna a „Jézuska“, — meg nem is került volna neki semmibe, még tanácsot is adtam volna, mit kell tenni; egy pár ezer angol szétkelteni, hogy nyomják le a hőmérőkben a higanyt és lett volna fagy.

Sok garçon fiatal embernek igen jól esett volna, mert

dalmi kört,“ a jétékonyaságról évtizedek óta ismeretes „nö- egyelet“ s a földműveléssel foglalkozókat közelebbről érdeklő „Gazdakört.“ — a „Polgári olvasó-“ és „Iparos ifjusági körön“ kívül 8 egyesületet tart fent e városnak és vidékének közönsége társadalmi uton, mely szám bármely nagyvárosnak méltán válhatnék díszére s lehetne dícsőségére.

S hogy mindezek daczára a társadalmi élet nem oly pezsgő, mint a minőt a közönség ezek mellett várhat, — oka az, mert hiányzik azon szív, melynek erei a különböző tagokba a vért rendszeresen elszállítanák.

Legyen ez a „Kaszinó.“

Levél a szerkesztőhöz.

(Ujévi üdvözlés és sajtóper. — Soós Miklós siremléke. — Serkei népkönyvtár. — Rimaszombati prot. gymnasium)

Kedves barátom Szerkesztő! Sietek — elkésve is — boldog és szerencsés újévet kívánni neked, ki előtt, sajtópered folytán már-már nyiladoznak a kassai államfogház ajtai. Hát hiszen megérdemled. Minek vágyol te oda? Megtanulhattad volna Istenben boldogult Majomi bátyánktól,*) hogy „szép város Kassa, de nem szeretném meglátni.“! — Aztán meg minek bántod te a gój papokat, kik nagy mesterök példáját követve, itt-ott elküldték: „Jaj nektek farizeusok, kik megtisztítottátok a pohárnak és a tálnak külső részét, belől pedig rakvak azok ragadmányokkal és hamis keresettel.“ Bizony barátom! te is, ott közeledben is, találhatnál Jehova választott népe között nem egy erkölcsi bélpoklost, kinek, hogy egykor Ábrahám kebelébe jusson, nagy szüksége volna a Bethesda tó „purifications fluid“-jára. — No de, hallgatok e modern tárgyról, mert a megyei utmutatók szerint Eszlárról is viszen ut Kassára, én pedig most sok dolgom miatt nem ajánlkozhatnám comedesül.

Nos hát, ez ujévi üdvözlés után megmondom már Szerkesztő Barátom, hogy tulajdonképen miért fogtam tollat. Ismered szerencsétlen természetemet, mindig a más bajával bibelődöm, mintha csak én is lapszerkesztő volnék, s így saját bajaimat is szaporítom. Három ilyen sürgős baj van most elkezeltésem alatt. Egyik a Soós Miklós siremlékére, másik a serkei népkönyvtárra, harmadik a rimaszombati prot. gymnasiumra tett gyűjtések s adományokról számadás. Engedd meg, hogy az adakozók tájékozása s öngyűjtésom végett, becses lapodban, hol e dolgokról egyszer-mászor már tétetett említés, s ez által mintegy interpellálva érzem magamat, tegyem meg jelentésemet, illetőleg számadásomat.

A Soós Miklós siremlékére ezelőtt másfél évvel, hanvai egyházmegyei gyűlésükön tett egyszerű felhívásomra, következő adakozások történtek: Tóth Samu 1 frt. Terhes Pál 2 frt. Kovács László 1 frt. Ragályi Gyula 5 frt. Bornemisza István 2 frt. Balogh Béla 1 frt. Farkas Ábrahám 2 frt. Csider Károly 2 frt. Diószeghy Zsigmond 3 frt. Hanvay Zoltán 5 frt. Molnár József 2 frt. Lőrinczy Endre 2 frt. Bálint Dezső 1 frt. Csabay Pál 1 frt. Szentmiklóssy Miklós 2 frt. Ruskay Gyula 1 frt. Osváth István 1 frt. Farkas Gyula 1 frt. Lenkey Lajos 1 frt. Darvas Pálné 5 frt. Özy Sipos Józsefné 1 frt. öszsösen 42 frt. — Ez öszszegből a siremléket fel nem állíthatván, megkerestem nem sokára, gyűjtés eszközlése végett a „köznyói Híradó“ tisztelt szerkesztőjét (mert Soós Rozsnyón is lelkeskedett), ki is közbenjárását későbbre ígerte. Hihetőleg még ezután váltandja be becses ígérteit. Vederemo. — Rimaszombatban, hol legtöbb sikert reméltem, szintén kiakartam bontani lelkesedést hűtő zászlómat, az aláírási ívet, de ott egy m a g a barátom nem engedte, s az ügy iránti fellekesülése első perczében azt ígerte, hogy ha én Rimaszombatban senki ajtomadzagját meg nem húzom, ő egymaga száz forintot fog e célra gyűjteni. Könnyen hívó vagyok, reméltem, természetes hát, ha esalatoztam. — Majd olvastam becses lapodban szerkesztő Barátom, nemes felszólalásodat a jelen telen sírok érdekében: Fajdalom! E felszólalás is gyümöletelen maradt. Van tehát nálam 42 frt. s tovább a jövő tavaszra e dolgot nem halaszthatván: felállítom a monumentumot egy darab pokorági kőből, sajátkezűleg, — mert hát kevés a költség — rakarezolván az epitaphiumot: „Kedvelt költőjének Gömörmegye.“

Mi a „serkei népkönyvtár“, vajudási processusát illeti, erre nincs panaszom: mert a főnebbi tapasztalatok

*) Sok és jó dohányt termelt az öreg ur a forradalom után, daczára a monopoliumnak — s ha kértek tőle, nem mondta, hogy nincs, — hanem rendesen s zakkal rázta le nyakáról a kőrt: „szép város Kassa, de nem szeretném meglátni“, — lévén itt abban az időben élet és halál felett bíráskodó törvényészék. Szerk.

„Itt a városban, — egy dombon a Rózsá előtt.

„Csinálták azt sárból.

„Csinálták? hogy lépjén bele a ki csináltatta a nevenapján mind a két lábával.

Én még kivágtott cipőt kívántam hozzá.

Végre a Rózsához értünk.

Már most kívánsi vagyok, ha ezentul nem fog elakadni senki, hogy fogok hazakerülni. ha megint kirándulok tapasztalásra?

Azután nagyban előmozdították ezek a halmok a „solidaritást“, — minden fiatal ember borzadva gondolt rá, hogy ott talál ragadni „spitzesen“, most már ennek is vége, első dolgom volt pénzt kérni kölesön, midőn a halmokat elhordták, biztosítván magam egy esetleges „murira.“

Volt ezeknek a halmoknak sok jó oldaluk, egyik oldalon belép az ember, az a rozsz oldal, a többi mind jó oldal, tehát csak egy rozsz és igen sok jó oldaluk volt és mégis alig hagyták itt hat hétig.

No aztán meg ha az ember a kaszinóba ment és egybe sem lépett belé, akkor egész este ingyen élvezett. Már az igaz, hogy most minden élvezetet meg kell fizetni, ez az egy volt és ezt is elveszik.

De befejezem ezt a dolgot, mert tizedt üt a torony óra, igaz ugyan, hogy nem lehet rajta elindulni, de e szerint eszünk, írjunk is hát szerinte.

Most még felkérem K — — ay urat, legyen szives máskor és fel ne kérjen engem tapasztalások gyűjtésére, vagy ha igen, ugy legyen szives azt elseje körül tenni, hogy ha megint öszzetörnék egy kalapot, legyen konto nélkül egy másik.

Azt is irta, hogy elnéztek az Osváthba, más alkalomra, ha megint öszzetitulának egymást a sötétben, inkább ajánlom a Jani síró hegedője mellett rendezett társas öszszejeve-

nem tudom ugyan, hogy meg van-e írva a „— mennyei művelt társalgóban —“ szabad-e az angyaloknak „garçon lakásokba is benézni, de azt tudom, hogy nem igen teszik.

Különbön félig-meddig magunk is hibásak vagyunk, mert nem hogy otthon maradnánk, hanem olyan időbe kerülünk haza, mint most is nemrég — midőn a kakasok reánk néztek, s midőn látták, hogy hazafelé megyünk, sietnek utolsó szóllani, hogy el ne késsenek.

De még is jobb dolgunk van a nős embereknél, — kik már karácsony előtt öt hónappal rosszul isznak, rosszul esznek, mert a konyhapénzből kell kitelni az ajándékaikat, az ő tárcájukból pedig szinte — a „Jézuska tisztítja ki a krisztuskát.“

Ez idén különben a papáknak szép „krisztkindli“-jük volt — megtudták, hogy nem lesz nőegyleti bál. — Minek is az a bál, mikor apáink, anyáink fiatalok voltak, soha bálba nem mentek, és mégis apák és mamák lettek.

Még apáink csak-esak, ők tanácsokat adnak. „Látod öcsém, én sose jártam bálba, nem is ér az semmit, tapasztalásból mondhatom édes öcsém, hogy akárhányban voltam, soh'se mulattam jól, csak néha.“

De a mamák, no azok soha se jártak, mert épen mindegyik akkor ment férjhez, mikor az első bálba készült. Néha, kivált ha báli ruháról van szó, akkor elszóktak feledkezni és elbeszélnek, hogy mikor anno 18 . . év farsangjának ötödik bálján, négyszögre volt kivágvva piros selyem ruhájuk — feketével díszítve — camélia-csokor, — bordou szallag — stb.

Már pedig egy időben élénk mozgalom fejlődött és én — meg a lack-klack és frack is megvoltunk győződve, — hogy „forgalom“ lesz a vége.

De türelem — a türelem mint neszt veszem — bál helyett. — thea-estélyt fog teremni.

Hetvenöti.

után itt már nem támaszkodtam idegenek ígéretére s közbenjárásra.

Ez sem ment ugyan könnyen, de mégis csak ment. Van immár jó tágas könyvszekrényünk s ebben 141 darab könyvünk, bélyegzőnk, esinosan bekötött nagy protocollumunk, melyben a könyvtár felállításának története, az önkéntes adakozások, a vásárolt könyvek árakkal, a számadások és a könyvtár jövő olvasók esetenként bejegyzévek, s melyből öröm látni, hogy egy hó alatt több mint 200 olvasó vette igénybe könyvtárunkat. Ime, a keresők íresek, a zsidók haragsznak, de azért ők is olvassák könyveinket. Mi pedig osztjuk boldognak, boldogtalannak egyaránt, minden megadózatás nélkül, mert könyvtárunk közvagyon, mindenkié és senkié. Olvashat bárki, akár adott valamit a könyvtárra akár nem. Lélekemelő siker! A boltos nem győzi petroleummal a falat, mert minden ház olvasóteremmé lett; a férfiak öregifja, (mert hát itt a legöregebb ember is tud írni olvasni) felváltva olvasnak, a nők pedig körül guzsalyoznak s éjfélutánig álmatlan szemekkel fonnak, halgatnak. Olvas még az is, utánna néztem a jegyzőkönyvben, ki a népkönyvtár felállítását tervezésekor lelkesítő beszédre közgyűlésünkben azt felelte: „tiszteletes uram! nem könyv, hanem kapa való a mi kezünkbe.“ Hogy a most mutatkozó olvasási jókelyre lelkedjen, gondunk lesz rá, hogy minden ősszel szaporítsuk néhány újabb darabban könyvtárunk számát. Népkönyvtárunk bevételei s kiadásai következők: 1. A könyvtárra alakoztak: Tóth Samu 2 frt. özv. Balogh Sámuelné 1 frt. Dr. Véber Ignác 2 frt. Gömör János 5 frt. Flaschko György 1 frt. Fáy Barnabás 5 frt. a lelkes által régebben vezetett éneklő-kar tőkepénze 40 frt 59 kr. a köznevelő gyűlt készpénz 8 frt 20 kr. buza és gabonabelli gyűjtélek ára 19 frt 75 kr., összes bevétel 84 frt 54 kr. — 2. Kiadás: Könyvszekrény 7 frt 10 kr., könyvek ára 70 frt 55 kr., protocollum 3 frt. bélyegző 2 frt 85 kr. megrendelések s levelezések 73 kr. összes kiadás 84 frt 24 kr. pénztári maradvány 30 kr.

Kiemeljük itt Klöchner Edéné rimaszombati eredetű s Fegyelházán lakó Magyar Margit asszonyt, ki könyvtárunkat 6 db könyvvel ajándékozta meg.

Nem venő ad tertium ac fortissimum A rimaszombati egyesült prot. gymnasiumra még csak 5 frtom van s ezt is az én jó szomszédom és nagylelkű barátom Fáy Barnabás adta. Megvallom neked szerkesztő Barátom! ki egyuttal professor is vagy, hogy ez 5 frttal nem merek előtökbe állani, többet kell gyűjtenem, mert különben irgalmatlanul kihúzzátok nevemet az iskola régi, tán legrégebb anyakönyvéből, melybe hajh! még a 40-es években beíratott, — sőt többet teszek — a nagy baráti bizodalomban már csak kíméltem ha nem komolyan is — jó igyekezetű ártatlan fiandot a IV ik osztályban az apja büneért megszeksundázátok, bemarkasztjátok. Szegény fiam! Már csak meg kell meutennem! Többet fogok gyűjteni s ígerek, hogy magamat is megrequirálom.

Adlig is szerkesztő barátom! Isten veled! T. S.

Hírek és vegyesek.

Mindazon előfizetőinket, kik az előfizetési pénzzel a multra hátrálékban vannak, tisztelettel felkérjük, hogy a hátrálékos összeget minél előbb beküldeni szivesek legyenek, nehogy a lap szétküldésében zavar álljon elő.

Kinevezés. O Felsőge a novemberi előléptetések alkalmával Hamalár Lajost hadnagygyá nevezte ki. (Lapunk mult számából kimaradt.)

Szabó Lajos január 1-ső napjára tervezett s az iparoskörben tartandó felolvasásait az iparos ifjuság kérelme folytán — a mennyiben igen sokan voltak távol ez időben a városból, — folyó hó 14-ére halasztotta el. E felolvasásra ismételtel felhívjuk a közönség figyelmét.

A koronát és az ország jeivenyeit folyó hó 2-án adták át az ujonnan kinevezett koronaőrök Szilávy Józsefnek. O Felsőgé az ünnepélyes actus alkalmával Tisza Kálmán miniszterelnök képviselte.

Legfelsőbb adomány. Liptó-Tárnóc tüzkarosultjainak felségelésére O Felsőge magánpénztárából 300 frtot adományozott.

Zsembery Adolf táncztanító a jövő hó 1-ső napján megkezdte a táncztanítást. — Városunk közönsége sokkal régebb idő óta és jobban ismeri, semhogy ajánlani szükséges volna.

Wimpffen gróf párizsi osztrák-magyar nagykövet, a diplomacia egyik legtevékenyebb tagja, december 30-án főbe lötte magát. Az öngyilkosságot nirtelen kitört nagymérvű elmezavarában követte el, legalább erre enged következtetni a töle hátrahagyott néhány sor zavartsága. Már néhány nappal előbb különös izgatottság vett rajta erőt, mi neké folytán álmatlanságba esett, — sőtét gondolatokkal tépelődött folytonosan, míg végre önkézevel szabadította meg lelkét és testét a szenvedésektől. — Mint diplomata több ízben feles jélet adta kitünő tehetségének s nem egy-két jeles szolgálatot köszönhet neki a birodalom, melyet több kormányval, több ízben képviselt.

Gambetta Leo meghalt! E pár szó járt szájról-szájra Franciaországban az új év hajnalán. A végzetes golyó, mely a nagy férfút halálosan megbesebítette, Franciaországnak jövőjét, mely e nagy szellem befolyása alatt oly mesés gyorsasággal heverte ki a szenvedett csapásokat, — tette képtessé, válságossá. — Mint államférfi szigoruan követte azon irányt, mely a köztársasági államformának megszilárdítása felé vezetett lépésről-lépésre. — Szelleme nagysága előtt eltörpültek elleneinek — kik egyszersmind a köztársasági politika ellenei is voltak — minden eselvetesen, minden törekvései. — Született 1838-ban október 30-án Cahorsban. — Már mint tanuló kitűnt ékesszólási képessége s éles felfogása által. Majd a nyilvános pályán mint ügyvéd és publicista gyorsan haladt a hír és dicsőség felé. 1870. szeptember 4-én ő állt fel a szószerre s proclamálta III. Napoleon trónvesztését, mely után az ideiglenes kormányban belügyminiszter lett. Midőn a német hadsereg Párist már-már kiéheztette, Gambetta mint egy ujkorá Dardalus léghajón szállt át az ostromló hadtestek felett s varázsütésre — mint 48-ban Kossuth Lajos — új hadsereget teremtett. Az ujoncz hadsereg nem győzött ugyan Molke kipróbált harezosaival szemben, de Gambetta erkölcsi diadala Franciaországban és a külföldön teljes lett. — Thiers megbuktatása után Mac-Mahon köztársasági elnökben a köztársasági politika szilárd támaszt nem nyervén, Gambetta

segítette a köztársaság híveit diadalra s Mac-Mahonnak le kelte mondani. — Grevi elnöksége alatt is tényleg ő vezette az egész Franciaországot s főtörökvését arra fordította, hogy a bonapartista, royalista pártokat megsemmisítse s az apróbb elvi kérdésekben egyenletlenkedő köztársasági pártot megszilárdítsa. 1881-ben maga vette át a kormányelnökséget, de fentebbi törekvései a senatusban többséget nem nyerve, vonakodás nélkül lépett le a kormányról, a nélkül, hogy elvein bármikéntben változtatott volna. — Legjobban jellemzi az, a mit róla Berlinben beszélnek, hogy ő „olyan ellenfél volt, kit mindig figyelemmel kellett kísérni, de egyszersmind számító államférfi, ki a kalandoknak nagy ellensége volt folytonosan.“ — A francia sajtó egyhangulag mély fájdalommal fejezi ki halála fölött s nem hiszik, hogy egyhamar akadjon férfi egész Franciaországban, ki az általa megkezdett és bevégzendőnek hitt művet betetőzze. — A jogos ítéletmondást a történelemre bízva, idézzük azon felirast, mely koporsóján diszeleg, hogy ő „a köztársaság erős oszlopa és igaz hazafi volt.“ Holttestét nemzeti költségen tegnap temették el a Père Lachaise temetőbe.

Az ág. ev. egyház felügyelőjére országszerte most foly a szavazás, mely alkalomból egy gömörmegyeri ev. lelkes tollából figyelemreméltó levelet közöl az „Egyetértés“ 3-ik száma. E levél írója tekintettel arra, hogy Fabinyi Teofil. — kit az első szavazás alkalmával Prónay Dezső és Péchy Tamás között második helyen jelölt ki a bizalom többsége, — azért mondott le, mert jelenlegi hivatalos állását, a minde tekintetben független egyetemes felügyelői állással összeegyeztetni nem tudta s ebből kiindulva a levélírója igen helyesen felveti e kérdést, hogy vajjon Péchy Tamás, — ki az országháznak is elnöke, — képes-e erre? Egyébiránt a levél írója határozottan Prónay mellett foglal állást s ifjú kora daczára a legfőbb egyházi tisztségre legméltóbbnak tartja, mert közügyek iránti érdekeltsége, éles belátása, tapintatos eljárása erre legalkalmasabbá teszik.

Ungmegeye legközelebb tartott gyűlésén esatlakozott a sárosi indítványhoz s megalkotta a „magyarosítást és népnevelést terjesztő egyesületet. Ugyanezen gyűlés Kossuth Lajoshoz átvázoló táviratot intézett.

A miskolczi iparkamara feliratot intézett a kormányhoz, hogy a hazatelepítendő Csángók a Muli pusztán levő 5000 holdnyi területre telepíttessenek le, mely ugyis kincstári birtok s épen eladás alatt van.

Az árviz. A reaktivári lágy idő s a folytonosan tartó esőzések hazánknak majdnem minden folyóját megnövelték. A Duna és Tisza sok helyt veszedlyvel fenyegeti a szomszédos helyeket és vidékeket. Tetemes kár eddig azonban leginkább a hidaknál észlelhető, melyeknek oszlopait nem egy helyen mosta alá a víz. — A „Ferencz-József“ vasut hidját annyira alámosta, hogy az a rajta levőkkel együtt összeomlott s többen a hullámokban letek halálukat s a közlekedés bizonytalan időre megszakadt.

A liker-vashegyi sodronypálya kiépítését legközelebb megkezdik s az igazgatóság megyénk közközházának építője Jedek Alajost fel is szollította, hogy a terveket átnézze ajánlatait terjessze be.

Karacsony másodnapját fényesen ünnepelték meg bukovinai testvereink. Ugyanis Andrásfalván ekkor számolt be a közönségnek Tomka Károly ref. lelkész azon küldött-ség működéséről, mely a hazatelepítés ügyében itthon járt. Előadásában szónoki ihlettel s valódi lelkesedéssel esetlelelel újít, fogadtatásukat Szegeden, Budapesten, különösen pedig O Felsőge által. Az isteni tisztelet végeztével 232 református és 230 róm. cath. család jegyeztette be magát a hazatérők közé — s ha a hadikfalviak és istensegítsiek is beteresztik névsoraikat, — és ha idehaza a benepesítendő hely számukra ki leend jelölve, azonnal utnak indulnak.

Mennyit nő a nappal január hóban? Január 1-jén a nappal hossza volt 8 óra 24 perc, január 31-én lesz 9 óra 25 perc, így a nappal a folyó hóban 1 óra és 1 perczel nő.

Budapesten a lefolyt évben 112 öngyilkossági eset fordult elő. Ezek közül legtöbb méreg által hajtattott végre, kötetl és vízbeugrás 18 esetben alkalmaztatott, fegyver két esetben, vonat által 3 egyén gázoltatta el magát. Az örültek száma 64-gyel mulja felül a mult évi örülési eseteket.

Rezdafoltok eltávolítása. A rozsdafoltok nem csak elrutitják a fehérneműt, a melyben találhatók, hanem rövid idő alatt át is lyukasztják. Eltávolításuk következő eljárással eszközölhető: Kevés keserűsöt oldjunk fel néhány cepp vízzel. Ezen megnedvesített sóval hintsük be a megnedvesített foltokat. Azután vegyünk elő egy ezinezett edényt, töltsük meg forró vízzel és tegyük az ily módon felmelegített edényt a foltokra s néhány percz mulva levéve, mosuk ki ezeket langys vizben. Ha a foltok igen régiek és cunélfogva makaesok, még egyszer ismételni kell az eljárást az új foltok azonban az első mosásra eltűnnek. Igen jó lesz az ily kimosott fehérneműt a mosásba adni. A tintafoltokat ugyanezen módon lehet kitisztítani.

Nem kell többé festett szemöldök. Párizsban egy egészen új találmány jött divatba, jelesül a szemöldök varras. Ugyanis vékony tövel valóságos szőrt tűzdelnek a szemöldök helyére, mit az ügyes borbély kellő hosszúságra nyír s kész az új arcdisz.

Rövid hírek: Erzerumban tömeges elfogatások történnek, mert az oroszpenzen megvesztegetett örmények agitatioit kezdtek a törökkormány ellen. — **Bradforban** (Anglia) egy gyári kémény összeomlott s temérdek munkást, — kik épen evessel voltak elfoglalva, — agyonzúzott. — **Rómában** Rigatiéri nevű olasz január 4-én 4-szer lött revolverből a velencei palotára, melyben az osztrák-magyar nagykövetség van elhelyezve. A lövések senkit sem sértettek meg. A merénylőt elfogták.

CSARNOK.

Az utolsó hatos.

Tudják-e önk mi az egyetemi hallgatónak lenni? egy kissé könnyűvérenek lenni? s a hónap végén lenni? Kezdjük tehát előlről.

Hónap utolja volt, mi különben nem mindegy, hanem igen is februárius utolja.

Kiléptem az egyetemi könyvtár olvasóteremből, — apropos, hát azt tudják-e mi az az egyetemi könyvtár? — Tudjuk, mondják önk. — Azaz, hogy csak sejtik. — Megmondom hát: nyáron hűvös, télen meleg, s e kettős előnye végett különösen látogatott. — A tudományoszomjas ifjuság, az irodalom és művészet fölkenendő bajnokai itt

gyűlnek össze s gyűjtik a — — — meleget, mert otthon fa nincs, csupán egy hónap elején.

Tehát, mint mondtam, az egyetemi könyvtár kellemes melegét voltam hazaviendő időszereken felöltöm (bátran mondhatnám a birtokos eset egy és többes számának valamennyi személyét, mivel e ritka öltöny háromké vala, kik együtt örvendünk közösen fogadott szobánkban a fővárosi létnek) zsebeiben.

Kérdik önk miért dörzsölöm úgy kezeimet? Korántsem mert fázom, hanem mert eszembe jutott, hogy még ma nem ettem ugyan, pedig isten kegyelméből délutáni 6 óra. — De volt reggel egy hatosom s azon vettem töpörttyüt, retket és kenyeret. Csodálkozunk önk, hogy hónap végén még pénzem is volt. Előre kellett volna bocsájtanom hogy háromuk közül én voltam a legmérsékeltebb, a legrendesebb, már abból is kitészhetik, hogy a közösen birt (öltönyt nappal én viseltem, két másik laktársam pedig éjjel, (nappal rendesen aludtak.) — Mondom ez étkeket vásároltam be s ezek várnak reám otthon. — Ah! mily ropogtatások, mily nyeletek, s mily vízvások rengeteg élvezetében részeltetem majd magamat; szinte soknak tartottam hónap végén ily lucullusi lakoma rendezője lehetni.

De nem kellett az isteneknek Polycratesként engesztelő áldozatot hoznom; mert ime elszomorodom, arczomon a bánat felhői tornyosulnak s egyszerre csak kitör az levegőháboru s iszonyu prüszkölés zaja reszketteti meg a levegőt . . . igazam van, nincs dohánnyom; de ni, mit látnak szemeim! szemközt velem jó Bandi Jóska. — Hah! ki van borotválkozva . . . reményem, azt csak tudják, hogy Bandi Jóska minden hónapban egyszer borotválkozik csak minden hónapban egy nap van pénze, tehát minden esztendőben 12 nap. Miért ne lehetne ma a 12 nap egyike — gondolám . . . miadjárt megtudjuk.

— Szervusz, Jóska!
— Szervusz kedves egyetlenegy barátom, hogy vagy, — hogy vagy? — de régen nem láttalak.

(Alaszolgája! no — szervusz neked költsön — mindig így szokta kezdeni, ha ő akar kölcsönözni valakitől s nem valakinek.) — Ez utolsó reményem is romba dült, pedig ő szívesen szokott kölcsönadni, de hát . . . tegnap borotválkozott . . . Hanem mégis! látok egy szivarcsücsköt kikandikálni oldalzsebéből.

Pajtás, — szólék — kínálj meg egy szivarral.
Nesze, — mondá s nyujta felem egy britanikát, — már háromszor rágyújtottam, de nem szel, pipába azonban pompás leend . . . Hopp! kiáltá ismét s visszarántva kezeit így szól, — mialatt a szivart zsebébe dugá, — de te még ma vacsorálni fogsz.

— Ho . . . ho — nan tudod?
— Hónap vége van esém, tudom, hogy ilyenkor még vacsorára valód van. — Nos, oszd meg velem vacsorádat s kapsz egy fél cigiart.

Szememet elfutotta a vér, ereim lázasan vertek, egy perczre elkábultam, ez égbekiáltó szemtelenség hallatára; majd meg a szivar bájos csücske kandikált ki az oldalzsebéből esabitólag s a helyzet egész vaglyagos szigorúságával e pont körül culminált, szivni vagy nem szivni. Tudom önk közt is vannak ábrándos lelkek, kik a képzelem ragyogó fényével alkotnak képeket egy szebb és jobb jövőről pipájuk füstje bodor fellegében: azok a szellemlények, melyek e kék vagy szürke gomolyokban lengenek felénk, — csabos ingerkedéssel mosolyogtak reám, s én nem állhattam ellen a kísértés nagy démonának, ráállottam az alkura.

— Jer — mondtam.
Öltönyömet magamra huzva szoroson, ő kezeit zsebeibe mélyesztve haladtunk, vagy is inkább kullogtunk egymás mellett.

En méregettem a különbséget, mit a esere a gyomromban teend, Jóskának egy sarcastikus diadal mosolyt fagyasztott arczára a februáriusi hűs lég, s úgy nézett ki mint a karvaly, mely vijjogva kapja körmei közé zsákmányát.

Lakásomra értünk.
Vetkezzünk — mondtam — vagy is inkább öltözzünk; mert ha künn hideg volt, szobám sem engedett hidegség dolgában, s hogy benn megmaradhassak fel kellett öltönnem öltönyömet, mely eddig panyokan volt rajtam, igaz, hogy szoroson magamra huzva.

Benyitottunk.
Hurrá!! pakkot kaptam — ordítam böszült örömmel. s rohantam az asztalnak az azon levő csomagra, mely rendesen bélyegezve s pecsételve volt.

Szemeink majd ki düledtek gödreikből, úgy néztük a csomagot, míg csak utolsó burkától meg nem szabadult, s előttünk van — — — — —

Tyhü azt a Jebuuzsát kiálték. Jóska örületes bambasággal, mint a esendes butaságban szenvedők elképedve néz rám, én meg ő rá . . . a papirban szépen becsomagolva volt kenyérhaj, retkehaj és megemészthetlen töpörttyü darabok.

— Megették!! hörögtem dühömben.
— Hagyd el pajtás. — mondá Jóska — kamarásaid már két napja, hogy nem ettek, — nesze itt a cigiart.

A szivart a földhöz vágтам, szétapostam s torpékolva lefeküdtem.

K—y.

Hivatalos közlemények.

Pályázat.

2530. sz. — Gömörmegye nagyőrcei járás területén levő sumjáczei körjegyzői állomás lemondás folytán üresedésbe jővén, annak betöltésére ezennel pályázat nyitattik. — Ezen állomás javadalmazása a kerülethez tartozó Sumjácz, Telgárt és Vernár községek által fizetendő 500 frt és 100 frt lakbér. — A pályázni kívánók felhivatnak, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényüket jövő 1883. évi január hó 15-ig alólírott szbirósághoz adják be.

Jolsván, 1882. decz. 19-én.

Maléter Ede, s. k. szbiró.

Szerkesztői üzenetek.

Gy. L. Vettük, köszönjük, közöljük.

G. Gy. Levél ment.

Z. J. Jónni fog.

B. J. Az expeditióban nincs hiba, mert mi pontosan küldjük a lapot, hihetőleg az ottani postán téved el.

Felelős szerkesztő: Bodor István.

Kiadó lakás.

Rimaszombatban a főtéren levő **Dapsy Vilmos-féle házban** egy bolthelyiség teljes felszereléssel (állvány és áruasztalok), három szoba, konyha, kamra és pinczék álló lakás **1883. év april elejétől bérbe kiadó.** Bővebb értesítést ad **Dapsy József** megyei alpnéztárnok. 2—*

Véigeladás!

Alólirott 1883 évi január havában a **Sütheő-féle házban** lévő bolthelyiségéből kihurczolkodik, ennél fogva összes készletét: mely **őszi, téli és nyári kész öltönyökből, kalapok és kelmékből áll,** hallatlan olcsó áron elárusítandja.

Felvállal megrendelők kívánatára **24 óra alatt** egész öltönyök előállítását, még Rimaszombatban nem hallott mérsékelt olcsó áron!!!

Most van alkalma tehát mindenkinek nálam olcsó, jó és tartós kelmékből készült ruhákkal magát ellátni.

Kérem a tisztelt közönséget, miszerint üzletemet minél számosabban látogatni és megrendeléseikkel szerencsételni méltóztassanak.

Rimaszombat, 1882. decz. 23.

Schönfeld B. férfiszabó.

3—*

Figyelmeztetés.

A bekövetkezendő báli évadban divó elegáns fekete férfi öltönyök kiállítására vállalkozom, raktárt tartok továbbá minden színű gyapjában festett livrée-posztókból, mely utóbbiakból is az öltönyök nálam megrendelhetők.

Az öltönyöknek kiállítása egy általam szerződött szakavatott szabász felügyelete alatt eszközöltetik.

Ajánlom ez alkalommal az üzletombeli másnemű czikkeimet is a legillendőbb árban.

Rimaszombat, 1882. decz. 29.

Teljes tisztelettel

Engel Adolf.

2—*

Hirdetmény.

5883. sz. 1882. sz. — Rimaszombati kir. tszék mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint **rimaszombati takarékpénztár** felperesnek, 350 frt tőke s jár. 8 frt 37 kr. jelenlegi költségek iránti végrehajtási ügyében a végrehajtási árverés **Patho Jánosné** szül. **Juhász Anna** oszgyáni 45 sztk. foglalt birtokára elrendeltetik s annak megtartására határnapul 1883. márczius 12. d. e. 10. órája Oszgyán község házában kitétik, mely határnapon azon ingatlanok a kikiáltási áron alól is elfognak adatni. — Kikiáltási ár 940 frt 50 kr. — Árverezni szándékozók kötelesek az árverésnek megkezdete előtt bánatpénzül a kikiáltási árnak 10%-át kész pénzben a kiküldött kezéhez letenni. — Az árverési feltételek a rimaszombati kir. tkvi hatóságnál és Oszgyán község előljáráságnál hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kir. tszék mint tkvi hatóság. Rszombat, 1882. december 1-én.

Marton, kir. tszéki elnök,

GÖMÖRI EDE férfi ruha-terme.

Ajánlja a t. ez. közönségnek Rimaszombatban husz év óta fennálló s jó hírnek örvendő, a legújabb divatelmékkel felszerelt férfiszabó divattermét, hol a beállt farsangra mindenféle

fekete báli férfi-öltönyök

a legjutányosabb ár mellett gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Ugyanitt elfogadtatik: bárhol vásárolt kelméből is öltönyök elkészítése, szintén a legjutányosabb ár felszámítása mellett.

7—*

GÖMÖRI EDE.

Hirdetmény.

Rimaszombatban a Szél-utczában és lakott épületek között fekvő, több évektől kerti mivélés alatt levő s bekerített 4400 négyszögöl területű belsőség négyszögölenként 1 frt 50 krral részletenkint vagy egészben eladó. — Kivánatra ezzel együtt az ugyanott szilárd anyagból és vassin boltozatra épült 3 szoba, konyha, kamra és 2 pinczéből álló — még 7 évig adómentes új lakház is eladás tárgyát képezheti.

Értekezhetni alólirott tulajdonosnál.

Hennyey Kálmán.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

2—3

a „KÉPES CSALÁDI LAPOK”

szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilapra.

Felelős szerkesztő: **Komócsy Lajos.**

A „Képes Családi Lapok” január hó 1-én ötödik évfolyamának második negyedébe lép. Miatán kivánatra mindenkinek küldünk mutatószámot s egészen tájékozó előfizetési felhívást, e helyen csak röviden emlékeztünk meg a közkezdveltségnek örvendő lapról. — A „Képes Családi Lapok” három ivnyi tartalommal jelen meg a legdiszesebb kiállításban, szép, fényes, színes borítékban. Minden szám sok művészi kivitelű képet hoz. A főlapban vannak eredeti a külföld legnagyobb iroiból fordított rövid regények, elbeszélések, rajzok, életképek, humoreszkek, eredeti s más költemények, a főváros, vidék s külföld válogatott fontos hírei; az irodalom és művészet körében felmerülő minden mozzanat. Minden számhoz egy ivnyi külön regény-mellékletet könyvalakban. Havonként „Nővilág” című divatlap számtalan

képpel, szabásrajzzal stb. és „Gazdasági és Ház-tartási Lap” is jár ingyenes mellékletként. A boríték telve a komoly és tréfás talányok minden fájával. A közönségnek ingyen áll rendelkezésére „Kérdések”, „Feleletek”, „Ajánlatok” stb. részére a társalgó esarnok. — Minden negyed-évben gyönyörű színes műmelléklet egészen ingyen. Ezek közül eddig-él megjelentek: Prielle Cornelia, Felekiné-Munkácsi Flóra, Paulayné, Helvey Laura, Blaháné

A „Képes Családi Lapok” a legolcsóbb, legterjedelmesebb, legdiszesebb magyar hetilap. Megjelen minden vasárnap egészen ingyenes regény-melléklettel. Külön (ingyen) „Divatkép” és külön (ingyen) „Gazdasági és háztartási lap”. Gyönyörű jutalomképek és rendkívül kedvezmények.

➔ Megjelen tizezer példányban ➔

Lujza, Szigeti József s legutóbb Jászay Mari asszony pompásan sikerült arcképei. Legközelebb küldetik szét Beresényi Béla jeles színművésznők s drámaírónk kitünően sikerült arcképe. A jövő negyedben ismét egyik kiváló művésznőnk arcképet adjuk. E gyönyörű arcképcsarnokot folytatjuk, hogy a közönség művésznőit, művészeit ismerje.

A legközelebbi évfolyamban külön regény-mellékletként „A titokzatos vendég” című kitünő, eselekvény-gazdag, érdeklítő regényt közöljük.

➔ Mutatószámot a kiadóhivatal kivánatra bárkinek küld bérmentve. ➔

Előfizetési ár: Egész évre 6 frt. Félévre 3 frt. Negyedévre 1 frt 50 kr.

MEHNER VILMOS kiadóhivatala: **BUDAPEST, papnövelde-utca 8. szám alatt.**

Teljes véigeladás!

Alólirottak tisztelettel tudatjuk a n. é. közönséggel, hogy **üzlethelyiségváltoztatás miatt,** mai naptól kezdve, a raktárunkon levő összes tárgyakból, mélyen leszállított árak mellett, teljes véigeladást rendezünk — Minthogy a jövőre nézve több czikknek tartását egészen beszüntetjük, azon kellemes helyzetbe jutottunk, hogy minden versenyt e téren teljesen kizárunk

Felhívjuk ennél fogva a n. é. közönséget, hogy ezen kedvező alkalmat, saját előnyére, el ne mulassza felhasználni.

Magunkat szíves pártfogásukba ajánlva, maradtunk

teljes tisztelettel

Hoselitz testvérek.

Üzlethelyiség: **Főtér, 28. sz. Dapsy V.-féle házban.**

MAJOROSSY RUDOLF,

férfi-ruha készítő.

Rimaszombat, Temető-utca 4. sz. I. emelet.

Alólirott tisztelettel felajánlja szolgáltatási készségét a beállt farsangra mindenféle divatos

báli öltönydarabok,

ugyszintén uraságok szolgazemélyzetei részére

egyenruhák (livrés)

bárminő színben, kivánság szerint való gyors és jutányos áron elkészítésére.

Ez alkalommal felhívom a t. ez. közönség figyelmét még a raktárumban levő mindenféle

kész férfi- és gyermeköltönyeimre.

Magamat a t. ez. közönség pártfogásába ajánlva maradtam

2—*

Teljes tisztelettel

Majorossy Rudolf, férfi-szabó.